

[Arne Bjerregaard]

ne var af rent handelsmæssig karakter uden nogen afhængighed mellem selskaberne. Det store problem er, at man faktisk ingen rigtig mulighed har for det.

Så vil socialdemokratiet vende bøtten om og siger: ja men vi siger bare, at det, de laver, er forkert, og så snupper vi den gevinst, som vi påstår skal beskattes herhjemme. Det er jeg faktisk enig med skatteministeren i vist er for radikalt. Men så må man jo spørge: hvad så? Det gav ministeren et løfte om, og det vil vi afvente indfrielsen af, for ministeren har selv erkendt problemet.

Af hensyn til vennerne skal jeg undgå at gå ind i kulbrinteskatten og kun sige til socialdemokratiet, at ud fra vores øjeblikkelige økonomiske situation er det vel væsentligt, at vi får mere olie end nogle håndører i skat i øjeblikket.

Poulsgaard (FP):

Jeg kan da dele hr. Tinnings beklagelse over at være et lille parti. Først kultur og så lægespørgsmål og så kommuner og så nu skat. Man bliver alsidig, når man er et lille parti. Men mit partis ordfører er altså forhindret i at være til stede, og jeg skal lige sige et par ord om de to lovforslag, vi har til behandling her.

Aktieselskabsskatten, som socialdemokratiet vil have forhøjet, blev forhøjet med 25 pct. for ikke så forfærdelig længe siden. Jeg synes simpelt hen, at det er uforskammet at komme med et sådant lovforslag. Skattetrykket i dette land er højt nok. Det er ikke skattetryk, vi mangler, vi mangler et lavere skattetryk, og dette her er jo stik modsat det, som fremskridtspartiet vil, så det kan vi ikke medvirke til.

Tager vi så lovforslag nr. L 77 om kulbrinteskatten, skriver forslagsstilleren, hr. Hans Hækkerup selv, at det »for et oppositionsparti er ... forbundet med stor usikkerhed at beregne provenuet af den foreslåede fremrykning af kulbrinteskatten.«

Vi vil derfor, når vi starter udvalgsbehandlingen, bede energiministeren foretage de nødvendige beregninger. Skulle det vise sig, at provenuet afviger væsentligt fra vort skøn, vil vi overveje en ændring af den procent, hvormed den fremrykkede kulbrinteskate opkræves.

Angående L 77 har jeg lyst til at sige, at vi er faktisk enige med forslagsstillerne i deres betragtning. Men det har faktisk været så kort tid, at kulbrinteskatten har virket, at det egentlig er besynderligt, at det kommer allerede nu. Jeg ved godt, at den slet ikke gav de penge i statskassen, som nogle havde ventet, men jeg kan ikke sige mere nu. Nu må vi se, hvordan det går under udvalgsbehandlingen, hvad angår L 77. Men L 76 afviser vi blankt.

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil gerne starte med at takke for den modtagelse, vores forslag har fået. Jeg bemærkede, at et flertal her i salen er positivt over for hovedtanken i lovforslagene.

I socialdemokratiet er vi selvfølgelig parate til at diskutere den konkrete udformning af forslagene og de lovtekniske problemer, blot formålet med forslagene fastholdes: at sikre en fremrykning af kulbrinteskatten og undgå en udhuling af skattegrundlaget ved »tynd kapitalisering«.

Der var nogle indvendinger fra ordførerne, som jeg gerne vil svare på. Først vedrørende selskabsskattelovens § 12. Hovedformålet med paragraffen er at sikre, at man ikke gennem koncerninterne transaktioner kan unddrage sig beskatning i Danmark. Det, vi vil modvirke, er det, man kalder tynd kapitalisering, noget, vi har set flere eksempler på, idet olieselskaberne i Danmark ved at lånefinansiere op mod hundrede procent har sikret sig store renteudgifter, som har været medvirkende til, at de ikke skulle betale kulbrinteskate og selskabsskat. Det er det, vi vil modvirke med forslaget, og jeg har meget svært ved at forstå, at der skulle være partier, der har problemer med det.

Man kan diskutere, hvordan § 12 skal udformes, og det har vi spekuleret på, da vi udarbejdede vores lovforslag. Som § 12 i dag er formuleret, ser den egentlig meget tilforladelig ud, og man skulle tro, at skattevæsenet med den i hånden havde et stærkt kort. Men i praksis har det jo vist sig, at skattemyndighederne ikke har kunnet tilsidesætte urimelige arrangementer. Det er derfor, vi siger: når vi står over for disse selskaber – og det er ikke små, uskyldige selskaber, som tilfældigvis ikke kan finde ud af deres egne regnskaber, det er selskaber, der helt klart ved, hvad det er, de gør på det skattetekniske område,